

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Rundskriv

Utlendingsdirektoratet,
Utlendingsnemnda

Kopi:

Politidirektoratet,
Arbeids- og sosialdepartementet,
Kunnskapsdepartementet,
Utenriksdepartementet

Nr.
G-14/2021

Vår ref
19/544

Dato
29.04.2021

G-14/2021 – Ikrafttredelse av ny § 8-14 i utlendingsforskriften – engangsløsning for utlendinger med mer enn 16 års oppholdstid i Norge

Justis- og beredskapsdepartementet vedtok 29. april 2021 endringer i forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften). Endringene trer i kraft 1. juni 2021.

Det er vedtatt en ny, midlertidig bestemmelse i utlendingsforskriften § 8-14, som innebærer at utlendinger som har fått avslag på søknad om asyl, men som innen 1. oktober 2021 vil ha oppholdt seg i Norge i over 16 år etter at asylsøknaden ble innlevert, skal få oppholdstillatelse i Norge på nærmere bestemte vilkår. Utlendingen må ha en samlet alder og oppholdstid på minst 65 år. Ordningen innrettes som en engangsløsning, og bestemmelsen vil bli opphevet når de aktuelle sakene er ferdigbehandlet.

Dette rundskrivet gir veiledning for hvordan bestemmelsen skal forstås og anvendes.

1. BAKGRUNN

Saken har sin bakgrunn i Regjeringen Solbergs politiske plattform (Granavolden-plattformen) av 17. januar 2019, hvor det fremgår at:

«Regjeringen vil [...] legge til rette for en engangsløsning for eldre ureturnerbare asylsøkere som har bodd lengre enn 16 år i Norge. Løsningen rammes inn slik at den ikke skaper presedens, og vil ikke gjelde straffedømte.»

2. HVEM SOM OMFATTES

2.1 Krav om at utlendingen har søkt asyl

Engangsløsningen omfatter utlendinger som tidligere har søkt om beskyttelse (asyl) i Norge, og som ikke har returnert etter endelig avslag på asylsøknaden. Utlendinger som har hatt en beskyttelsestillatelse (asyl) som senere har blitt kalt tilbake, eller som i perioder har hatt oppholdstillatelse på annet grunnlag, er også omfattet.

2.2 Krav til utlendingens alder og oppholdstid i Norge

For å være omfattet av engangsløsningen, er det et krav at utlendingen har minst 16 års oppholdstid i Norge. Oppholdstiden beregnes fra datoen for søknad om beskyttelse (asyl). Både perioder med lovlig og ulovlig opphold i Norge etter dette regnes med. Dersom utlendingen etter søknadstidspunktet har oppholdt seg utenfor Norge, skal denne tiden trekkes fra. Den samlede oppholdstiden i Norge må være 16 år eller mer. Utlendingen må være i riket på tidspunktet for anmodning om oppholdstillatelse etter ordningen her.

I tillegg til kravet om minimum 16 års oppholdstid, er det et krav at utlendingens alder og oppholdstid samlet er minst 65 år. Det betyr eksempelvis at en utlending som er 49 år gammel, og som har 16 års oppholdstid, kan være omfattet av engangsløsningen. Og en utlending som er 40 år gammel må ha minimum 25 års oppholdstid, osv.

Kravet til alder og oppholdstid må være oppfylt senest 1. oktober 2021. Dette innebærer at en utlending som ikke oppfyller kravet i dag, men som vil gjøre det innen denne datoen, kan få en tillatelse etter engangsløsningen nå, dvs. *før* 1. oktober 2021. Det er utlendingsmyndighetene som må vurdere om utlendingen innen 1. oktober 2021 vil tilfredsstillere kravet til alder og oppholdstid.

Det er utlendingen selv som må sannsynliggjøre at den samlede oppholdstiden i Norge etter asylsøknadstidspunktet, vil være 16 år eller mer pr. 1. oktober 2021. Utlendingsmyndighetene må gjøre en helhetlig vurdering av om vilkåret anses oppfylt i den enkelte sak. Der en utlending verken har bodd i asylmottak eller har oppgitt privat adresse til politiet, ev. bare har gjort det i perioder av oppholdstiden, vil det være relevant om utlendingen har hatt kontakt med andre offentlige myndigheter, som helsevesen eller skole. Eventuelle bekreftelser eller uttalelser fra organisasjoner eller privatpersoner som har vært i kontakt med utlendingen i Norge, kan også tillegges vekt.

Engangsløsningen gjelder ikke for utlending som har returnert etter avslag på asylsøknaden, enten på egenhånd eller med tvang, og som siden har tatt seg til Norge og søkt asyl på nytt, jf. også pkt. 2.1 over.

2.3 Utlendingen må ha bodd i Norge 1. januar 2019

Det er et krav at utlendingen bodde i Norge 1. januar 2019. Kravet vil være oppfylt hvis utlendingen var registrert som beboer på asylmottak, var bosatt på privat adresse etter å ha meldt fra til politiet om skifte av bopel i henhold til utlendingsloven § 19 annet ledd og utlendingsforskriften § 4-23, eller på andre måter kan sannsynliggjøre at han bodde her på denne datoen. Kortere opphold utenfor Norge etter 1. januar 2019 er imidlertid ikke til hinder for tillatelse, så lenge utlendingen fortsatt bor her.

2.4 Straffedømte mv. omfattes ikke

Engangsløsningen gjelder ikke dersom utlendingen fyller de objektive vilkårene for utvisning i utlendingsloven § 66 første ledd bokstav b, c, e eller g, eller § 126.

Dette innebærer f.eks. at en utlending som kan utvises etter utlendingsloven § 66 første ledd bokstav c fordi vedkommende *er* straffedømt eller ilagt særreaksjon for en handling som *kan gi* fengselsstraff (f.eks. i medhold av straffeloven eller utlendingsloven § 108) ikke kan få oppholdstillatelse etter ordningen her. Det samme gjelder en utlending som er straffedømt eller ilagt særreaksjon for en handling som nevnt i utlendingsloven § 66 første ledd bokstav c, som kan straffes med bot.

Eventuelle straffbare brudd på utlendingsloven som utlendingen ikke allerede er straffedømt for, og/eller som blir kjent for utlendingsmyndighetene i forbindelse med behandling av sak etter ordningen her, er ikke til hinder for oppholdstillatelse etter utlendingsforskriften § 8-14.

Det skal ikke gis tillatelse etter engangsløsningen dersom de objektive vilkårene for utvisning er til stede (utlendingen er ilagt straff eller særreaksjon mv.). Det er uten betydning om utvisning vil være forholdsmessig i den konkrete saken.

Engangsløsningen gjelder heller ikke for en utlending som har begått en terrorhandling, er utelukket fra retten til flyktningstatus eller dersom hensynet til grunnleggende nasjonale interesser tilsier det.

Det presiseres at oppholdstillatelse etter utlendingsforskriften § 8-14 kan gis til utlending som kan utvises, eller allerede er utvist, etter utlendingsloven § 66 første ledd bokstav a (brudd på utlendingsloven).

3. HVA SLAGS TILLATELSE SOM SKAL GIS

Dersom vilkårene i utlendingsforskriften § 8-14 er oppfylt, skal utlendingen gis en oppholdstillatelse på humanitært grunnlag etter utlendingsloven § 38. Det skal ikke foretas en avveining mot innvandringsregulerende hensyn.

Eventuelle begrensninger i oppholdstillatelsen vurderes og fastsettes i tråd med utlendingsloven § 38 femte ledd. Om utlendingen anses å ha dokumentert eller sannsynliggjort sin identitet vurderes på vanlig måte etter utlendingsforskriften § 8-12.

Oppholdstillatelsens varighet fastsettes etter alminnelige regler.

Engangsløsningen gjelder kun for utlendinger som selv fyller vilkårene. Søknader fra ev. familiemedlemmer skal behandles etter alminnelige regler.

4. ØVRIGE RETTIGHETER OG PLIKTER SOM FØLGE AV TILLATELSEN

En oppholdstillatelse gitt med hjemmel i utlendingsforskriften § 8-14 gir rett til bosetting, selv om tillatelsen er gitt med begrensninger etter utlendingsloven § 38 femte ledd.

Oppholdstillatelse etter engangsløsningen kan gi rettigheter og plikter i medhold av integreringsloven, herunder deltakelse i introduksjonsprogram og opplæring i norsk og samfunnskunnskap. Det er imidlertid et krav at tillatelsen er gitt uten begrensninger, eller at begrensningene er opphevet. Det er også en øvre aldersgrense for når nevnte rettigheter og plikter inntreffer.

5. PROSEDYRE

For å få sin sak vurdert etter utlendingsforskriften § 8-14 må utlendingen selv be om det. Utlendingen må henvende seg til det organet¹ som traff det endelige vedtaket i saken og be om at vedtaket omgjøres. Dette vil som regel være Utlendingsnemnda (UNE), men i enkelte tilfeller Utlendingsdirektoratet (UDI). Utlendingen kan velge å benytte et standardisert skjema som vil bli gjort tilgjengelig på UDIs og UNEs nettsider. Det er imidlertid ikke et krav at dette skjemaet benyttes.

Å be om oppholdstillatelse etter engangsløsningen anses ikke som en ny sak/søknad. Avgjørelsen som treffes inngår i den eksisterende asylsaken. Det er dermed ingen klagemulighet, og det gis ikke fritt rettsråd.

Utlendingen må be om oppholdstillatelse etter utlendingsforskriften § 8-14 innen seks måneder fra bestemmelsen trådte i kraft. Det betyr at absolutt siste frist for å søke er 1. desember 2021.

Justis- og beredskapsdepartementet har gjennom instruks GI-04/2020 – *Instruks om å utsette iverksettingen av vedtak* av 24. februar 2020 instruert UDI og UNE om å utsette iverksettingen av vedtak som innebærer at en utlending må forlate riket, dersom det senest 1. oktober 2021 vil være mer enn 16 år siden utlendingen søkte asyl i Norge, og utlendingen innen 1. oktober 2021 vil ha en samlet alder og oppholdstid i Norge på minst 65 år. Instruksen ble gitt i påvente av forskriftsendringene her. Når en sak er behandlet etter utlendingsforskriften § 8-14, eller fristen for å be om en vurdering etter engangsløsningen har gått ut (1. desember 2021) uten at utlendingen har bedt om en slik vurdering, skal det ikke lenger gis utsatt iverksetting etter instruks GI-04/2020. Det bemer-

---

¹ Utlendingsnemnda (UNE) er rett mottaker dersom endelig vedtak i saken ble truffet av departementet som klageinstans før 1. januar 2001.

kes for ordens skyld at det å ha fått utsatt iverksetting i seg selv ikke nødvendigvis betyr at utlendingen vil få opphold etter engangsløsningen. Det avgjørende er om utlendingen fyller vilkårene i utlendingsforskriften § 8-14.

Det gjelder for øvrig ingen særskilt regulering av saksbehandlingen for engangsløsningen. Utlendingsmyndighetene skal behandle omgjøringsanmodningene de mottar på vanlig måte, i tråd med gjeldende regelverk, rutiner og retningslinjer. Det betyr bl.a. at utlendingsmyndighetene kan avvise en omgjøringsanmodning dersom utlendingen befinner seg i utlandet. Tilsvarende vil en sak kunne avgjøres av UNE uten individualisert begrunnelse hvis det er åpenbart at anmodningen ikke kan føre frem, jf. utlendingsloven § 78 fjerde ledd.

Dersom det viser seg utlendingen ikke omfattes av engangsløsningen, er dette ikke til hinder for at vedkommende gis oppholdstillatelse på annet grunnlag. En utlending som har behov for beskyttelse, skal gis tillatelse etter utlendingsloven § 28. Det kan også gis en ordinær tillatelse etter lovens § 38 første ledd dersom det foreligger sterke menneskelige hensyn, osv.

UDI og UNE skal i tråd med gjeldende retningslinjer varsle politi eller andre myndigheter når det er omstendigheter i saken som gir grunn til det.

Med hilsen

Nina E. D. Mørk (e.f.)
avdelingsdirektør

Charlotte Scharning
seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent og sendes uten signatur

Vedlegg: Endringsforskrift